

Tóm tắt truyện Một người Hà Nội - Văn mẫu lớp 12

Sưu tầm tuyển chọn những bài văn hay chủ đề Tóm tắt truyện ngắn Một người Hà Nội của Nguyễn Khải - Để học tốt môn Ngữ Văn lớp 12

Đề bài: Tóm tắt truyện "Một người Hà Nội" của nhà văn Nguyễn Khải.

Bài làm:

Bài văn tóm tắt ngắn gọn nhất tác phẩm Một người Hà Nội

Cô Hiền là một người Hà Nội rất bình thường. Cô đã cùng với Hà Nội trải qua nhiều biến động và thăng trầm của đất nước, nhưng không vì thế mà cô làm mất đi vẻ đẹp, văn hóa của con người Hà Nội. Cô Hiền luôn sống thẳng thắn, sống chân thành, luôn thể hiện rõ quan điểm, thái độ chừng mực của mình với mọi hiện tượng xung quanh.

Nhớ đến thời trẻ, cô Hiền luôn được mệnh danh là một người tài hoa, yêu thích những tác phẩm văn chương, cô giao thiệp rộng, đủ các loại thanh niên từ con nhà giàu, đến nghệ sĩ văn nhân, nhưng cô chọn một người không hề lãng mạn, một anh giáo dạy cấp Tiểu học hiền lành, chăm chỉ để làm chồng. Cô luôn quản lý gia đình và dạy dỗ con cái rất cẩn thận, chu đáo từ cách ăn nói, đi đứng... để có thể giữ gìn văn hóa Hà Nội.

Hoà bình lập lại ở miền Bắc, cô Hiền vui vẻ nói về những vấn đề xung quanh, về niềm vui chiến thắng nhưng bên cạnh đó cô cũng nói về những cái cực đoan, tồn đọng của cuộc sống xung quanh theo cô thấy, chính phủ đã quá can thiệp vào nhiều việc của dân Cô là người tính toán chu đáo, khôn khéo và đã tính là làm, không bao giờ để ý đến những đàm tiếu của thiên hạ...

Miền Bắc rơi vào âm mưu phá hoại bằng không quân của giặc Mỹ. Thấy cảnh đó, cô không ngừng nhắc nhở và con cách sống phải “biết tự trọng, biết xấu hổ”, biết sống sao cho đúng với con người Hà Nội. Dù đau đớn, nhưng cô vẫn cho con trai ra trận: “Tao đau đớn mà bằng lòng, vì tao không muốn nó sống bám vào sự hi sinh của bạn. Nó dám đi cũng là biết tự trọng”...

Vào mùa xuân 1975, đất nước toàn thắng, bước vào thời kỳ đổi mới, một thời đại kinh tế thị trường mở ra, nhưng cô Hiền vẫn vậy vẫn là “một người Hà Nội của hôm nay, thuần túy Hà Nội, không pha trộn”. Cô Hiền lại nói về chuyện cây si cổ thụ ở đền Ngọc Sơn, với niềm tin vào cuộc sống ngày càng tốt đẹp hơn.

Tuyển chọn những bài tóm tắt hay sưu tầm của học sinh lớp 12

Bài số 1:

Nhân vật Khải cho biết cô Hiền là "chị em đôi con dì ruột với mẹ già tôi". Cô sinh trưởng trong một gia đình ở Hà Nội giàu sang phú quý.

Tóm tắt truyện Một người Hà Nội - Văn mẫu lớp 12

Từ chiến khu về tiếp quản thủ đô, anh cảm thấy cực kì khoan khoái được sống giữa phố phường đông vui. Anh băn khoăn tại sao những người vốn sống ở Hà Nội chưa thật vui nhỉ? Họ đang tìm cách thích ứng với chế độ mới, cách sống, cách làm việc, cả cách nói năng nữa. Một lần anh đến thăm cô chú, thằng em trai chạy ra mở cửa kêu âm lên: "Mẹ ơi! Đồng chí Khải đến!", thì cô cau mặt gắt: "Phải gọi là anh Khải, hiểu chưa?". Khi người chú nắm lấy tay anh và nói: "Tại sao chủ nhật đồng chí không ra chơi, cả nhà chờ cơm mãi ", thì cô thở dài, quay người đi. Cô phàn nàn với người cháu là chính phủ can thiệp vào nhiều việc của dân quá... Trước đây, cô chú có hai người ở, một anh bếp và một chị vú. Sau ngày giải phóng cô cho anh bếp về quê làm ruộng, chỉ giữ lại chị vú. Quan hệ hai bên rất tình nghĩa thủy chung.

Trong lí lịch cán bộ, Khải không ghi tên cô Hiền vì họ thì xa, vả lại dính líu vào bà tư sản lại thêm phiền. Một hôm, Khải hỏi tại sao cô không phải học tập cải tạo, cô cười rất tươi, nói thản nhiên: "Tao có bộ mặt rất tư sản, một lối sống rất tư sản, nhưng lại không bóc lột ai cả thì làm sao thành tư sản được", Nhiều bà bạn thắc mắc về chuyện cô trông như bà tư sản mà không bị học tập thì cô nhẹ nhàng trả lời: "Các bà không biết nhưng nhà nước lại rất biết". Cô Hiền rất thức thời. Cô có ngôi nhà ở Hàng Bún cho thuê, năm 56, cô bán cho một người bạn ở kháng chiến về. Ông chồng muốn mua một máy in để kinh doanh, cô nhẹ nhàng hỏi lại, ông muốn làm một ông chủ dưới chế độ này à? Tính vốn nhất, ông chồng rút lui ngay.

Cô Hiền có đầu óc rất thực tế, không có sự lãng mạn hay mộng mơ vớ vẩn. Mọi sự mọi việc, cô đều tính toán trước cả. Cô tuyên bố thẳng thừng với đứa cháu: "Một đời tao chưa từng bị ai cám dỗ, kể cả chế độ". Gần ba chục tuổi, cô mới lấy chồng. Cô chỉ chọn một ông giáo cấp tiểu học hiền lành làm bạn trăm năm, khiến cả Hà Nội phải kinh ngạc.

Sau khi sinh đứa con gái út, đứa con thứ năm, cô nói với chồng là từ nay chấm dứt chuyện sinh đẻ, bốn mươi tuổi rồi. Cô dạy các con biết tự trọng, biết xấu hổ, cách cầm bát đũa, cách múc canh, cách nói chuyện trong bữa ăn. Cô chê Khải là bắt nạt vợ con nhiều quá. Theo cô, người vợ phải là nội tướng trong gia đình.

Năm 1965, Dũng đưa con trai đầu lòng của cô tình nguyện đăng kí xin đi đánh Mĩ. Khi đứa cháu hỏi, cô bảo: "Tao đau đớn mà bằng lòng... nó dám đi cũng là biết trọng". Ba năm sau, đứa em kế của Dũng làm đơn xin tòng quân, đứa cháu lại hỏi, cô trả lời buồn bã: "Tao không khuyến khích, không ngăn cản, ngăn cản tức là bảo nó tìm đường sống để các bạn nó phải chết, cũng là một cách giết chết nó". Rồi cô chép miệng: "Tao cũng muốn được sống bình đẳng với các bà mẹ khác, hoặc sống cả hoặc chết cả, vui lẽ có hay hóm gì".

Mười năm sau, tháng 12 năm 1975, Dũng từ chiến trường miền Nam trở về. Gày đen quá, râu ria cũng nhiều quá. Con trai khoác ba lô vào đến giữa nhà, cô Hiền còn hỏi anh muốn mua gì? Cô chú mở tiệc liên hoan ăn mừng. Khoảng mười, mười lăm người đến dự, là bạn bè, những cựu công dân Hà Nội, những tên tuổi đã thành danh của đất kinh kì.

Tóm tắt truyện Một người Hà Nội - Văn mẫu lớp 12

Ngày thường, họ ăn mặc bình dị, nhưng hôm ấy họ thật sang trọng, lịch sự. Các ông thì mặc đồ bộ, thắt cà vạt; các bà thì áo nhung, áo dạ, đeo ngọc đeo dây đi lại uyển chuyển. Còn cô Hiền xuất hiện như diễn viên sân khấu, lược giắt trâm cài hoa hột lép lấp lánh. Trong bữa tiệc, Dũng cho biết trong số 660 thanh niên Hà Nội ra đi chuyến ấy, nay chỉ còn lại trên dưới bốn chục người. Anh nói về Tuất, người bạn đồng đội cùng trung đoàn, cùng cấp thượng úy đã hi sinh tại mặt trận Xuân Lộc trước ngày toàn thắng có mấy ngày; Dũng kể chuyện gặp mẹ Tuất, anh khóc, nước mắt đầm đìa, còn mẹ của Tuất cứ run lên bần bật...

Nhiều năm đã trôi qua, Khải vào sống ở thành phố Hồ Chí Minh thảnh thơi có việc phải ra Hà Nội đều ghé lại thăm cô Hiền. Ông chú đã mất, cô Hiền đã già yếu, ngoài bảy mươi, các em đã có gia đình riêng. Gần Tết, cô Hiền đang lau đánh cái bát thủy tiên. Cô Hiền vẫn là người của Hà Nội hôm nay. Hai cô cháu nói bao chuyện về Hà Nội. Khải tự hào về người cô giỏi quá, khiêm tốn và rộng lượng quá. Anh cảm thấy thật tiếc một người như cô phải chết đi, một hạt bụi vàng của Hà Nội rơi xuống chìm sâu vào lớp đất đỏ...

Bài số 2:

Nhân vật trung tâm trong truyện ngắn là cô Hiền, một người Hà Nội bình thường. Cũng như những người Hà Nội bình thường khác, cô đã cùng Hà Nội, cùng đất nước trải qua những biến động, thăng trầm nhưng vẫn giữ được cốt cách Hà Nội, cái bản lĩnh văn hoá của người Hà Nội. Cô sống thẳng thắn, chân thành, không giấu giếm quan điểm, thái độ riêng của mình với mọi hiện tượng xung quanh.

Thời trẻ, cô Hiền là một người tài hoa, yêu thích văn chương, giao du với đủ loại thanh niên con nhà giàu, nghệ sĩ văn nhân, nhưng khi chọn chồng cô không hề lãng mạn mà chọn ông anh giáo dạy cấp Tiểu học hiền lành, chăm chỉ. Cô tính toán kỹ lưỡng khi quản lý gia đình, dạy dỗ con cái từ cách ăn nói, đi đứng... sao cho thể hiện được nét văn hoá của người Hà Nội.

Hoà bình lập lại ở miền Bắc, cô Hiền nói về niềm vui và cả những cái có phần máy móc, cực đoan của cuộc sống xung quanh: vui hơi nhiều, nói cũng hơi nhiều, theo cô chính phủ can thiệp vào nhiều việc của dân quá Cô tính toán mọi việc trước sau rất khôn khéo và đã tính là làm, đã làm là không để ý đến những đàm tiếu của thiên hạ...

Miền Bắc bước vào thời kì đương đầu với chiến tranh phá hoại bằng không quân của Mỹ. Cô Hiền dạy con cách sống “biết tự trọng, biết xấu hổ”, biết sống đúng với bản chất người Hà Nội. Đó cũng là lí do vì sao cô sẵn sàng cho con trai ra trận: “Tao đau đớn mà bằng lòng, vì tao không muốn nó sống bám vào sự hi sinh của bạn. Nó dám đi cũng là biết tự trọng”...

Sau chiến thắng mùa xuân 1975, đất nước trong thời kì đổi mới, giữa không khí xô bồ của thời kinh tế thị trường, cô Hiền vẫn là “một người Hà Nội của hôm nay, thuần túy Hà

Tóm tắt truyện Một người Hà Nội - Văn mẫu lớp 12

Nội, không pha trộn”. Từ chuyện cây si cổ thụ ở đền Ngọc Sơn, cô Hiền nói về niềm tin vào cuộc sống ngày càng tốt đẹp hơn.